

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 94/2021-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Rastislava Kaššáka a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Kristínou Jošthovou, M. R. Štefánika 10, Žilina, proti postupu Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Sa 11/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 29. januára 2021 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov a práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Sa 11/2020 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je žalobcom v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 540 415 2831 0 z 18. novembra 2019 a č. 540 415 28310 z 27. februára 2020 podľa Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“). Sťažovateľ namieta, že v napadnutom konaní od podania žaloby 30. marca 2020 až dosiaľ krajský súd neuskutočnil ani jedno pojednávanie, v čom vidí existenciu zbytočných prietáhov.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v podstatnej časti svojej ústavnej sťažnosti opísal skutkový stav a najmä dôvody tvoriace základ pre podanie správnej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Vo vzťahu k porušeniu sťažovateľom namietaných základných práv (bod 1) je argumentácia sťažovateľa zameraná na skutočnosť, že ak príslušný krajský súd v napadnutom konaní od momentu podania žaloby 30. marca 2020 neuskutočnil ani jedno pojednávanie, dochádza podľa sťažovateľa k nezákonným a neodôvodneným priet'ahom v konaní. Podľa jeho názoru konajúci súd nedodržiava základné procesné zásady a pravidlá. Postupom krajského súdu vzniká sťažovateľovi ujma najmä tým, že takmer rok žije v právnej i majetkovej neistote.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti podľa jej obsahu je namietané porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom (48 ods. 2 ústavy), ako aj z toho vyplývajúce porušenie práva na súdnu ochranu (46 ods. 1 ústavy) postupom krajského súdu v napadnutom konaní.

III.1. K porušeniu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

5. V rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti si ústavný súd okrem oboznámenia sa s prílohami ústavnej sťažnosti vyžiadal aj príslušný súdny spis, z obsahu ktorého vo vzťahu k namietaným zbytočným priet'ahom zistil nesúlad medzi sťažovateľovým tvrdením o podaní správnej žaloby na príslušnom súde 30. marca 2020 a žalobou samotnou. Z písomného vyhotovenia správnej žaloby je zrejmé, že ju sťažovateľ (hoci zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom) podal na Krajskom súde v Bratislave. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4 Sa 26/2020 z 8. apríla 2020 rozhodol o postúpení veci miestne a vecne príslušnému Krajskému súdu v Žiline. Súdny spis bol doručený na konanie príslušnému krajskému súdu 13. mája 2020. Zo zisteného je zrejmé, že v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu (29. januára 2021) dĺžka napadnutého konania na Krajskom súde v Žiline tak predstavovala 8 mesiacov.

6. Ústavný súd v súlade so svojou konštantnou judikatúrou uvádza, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, III. ÚS 359/08).

7. Hoci je predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie v dôchodkovej veci, ktorej treba, aj čo sa týka vydania rozhodnutia, venovať zvýšenú pozornosť, napadnuté konanie sa do času podania ústavnej sťažnosti nevyznačuje takými významnými priet'ahmi (8 mesiacov na vecne a miestne príslušnom súde prvej inštancie), ktoré by bolo, čo sa týka ich intenzity, možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a ktoré by bolo možno pripísať na ťarchu krajského súdu, konanie ktorého sťažovateľ namieta.

8. K námietke porušenia práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti neuviedol žiadnu relevantnú skutočnosť, ktorá by indikovala porušenie tohto práva postupom krajského súdu v napadnutom konaní. Argumentácia sťažovateľa spočívajúca v tom, že krajský súd dosiaľ na prejednanie veci nenariadil pojednávanie, je v logickom rozpore s jeho tvrdením o porušení ním namietaného práva podľa predchádzajúcej vety. Ústavný súd dáva na tomto mieste zároveň do pozornosti aj tú skutočnosť, že správny súd zásadne nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy a rámci toho právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy (III. ÚS 502/2015, IV. ÚS 596/2012). V konaní o správnej žalobe v sociálnych veciach (ktorým napadnuté správne súdne konanie nesporne je) správnu žalobu fyzickej osoby správny súd posudzuje neformálne (§ 202 ods. 2 prvá veta SSP), môže i bez návrhu doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy (§ 204 SSP) a okrem toho sťažovateľ ako žalobca môže rozsah správnej žaloby a jej dôvody zmeniť alebo doplniť až do rozhodnutia správneho súdu, ktorý pritom nie je viazaný žalobnými bodmi (§ 203 SSP).

9. Vzhľadom na konkrétne okolnosti danej veci ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti sťažovateľa dospel k záveru, že neexistuje okolnosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne rozhodnúť o porušení sťažovateľom namietaných práv. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa v danej časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.2. K porušeniu práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy

10. K namietanému porušeniu práva na súdnu a inú právnu ochranu, najmä práva na spravodlivé konanie (46 ods. 1 ústavy) ústavný súd nemôže opomenúť, že sťažovateľ svoj návrh na vyslovenie porušenia tohto práva nijakým spôsobom osobitne neodôvodnil. Všeobecnú formuláciu sťažovateľa, že konajúci súd nedodržiava „*ani základné procesné zásady a pravidlá*“, nemožno považovať za spôsobilú prieskumu ústavného súdu z pohľadu porušenia namietaného základného práva.

11. Pokiaľ sťažovateľ vidí porušenie svojho práva na spravodlivé konanie v nečinnosti krajského súdu, ústavný súd pripomína, že primeraná celková dĺžka, rýchlosť a plynulosť súdneho konania sú obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a nie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, pričom aj podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, nespadá pod ochranu čl. 46 ods. 1 ústavy, ak namietané porušenie tohto základného práva nedosahuje takú intenzitu, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti daného prípadu by bolo možné uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (IV. ÚS 242/07).

12. Ak teda v prípade sťažovateľa ústavný súd uzavrel, že nedošlo k porušeniu jeho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 10), nemohlo dôjsť ani k porušeniu práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Na tomto základe ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa jeho ďalšími požiadavkami uvedenými v návrhu na rozhodnutie, rozhodovanie o ktorých je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

14. V závere ústavný súd uvádza, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde] a keďže k odstráneniu sťažovateľom tvrdenej právnej neistoty skutočne dôjde až právoplatným skončením napadnutého konania, nie je vylúčené, aby v prípade vzniku priesťahov v ďalšom priebehu napadnutého konania podal svoju ústavnú sťažnosť opakovane, po splnení všetkých zákonných podmienok s uvedením relevantnej skutkovej a právnej argumentácie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 10. marca 2021

Rastislav Kaššák
predseda senátu